

עין משפט
נר מצוה

קלו:

טעך **שצבעו פמור**. פירש צקונטרס משום דהוי כמו מוזיק מתנות או אוכלן דפטור וה"נ גזל ומימה דא"כ מאי קמ"ל רב חסדא? כיון דמתני' היא וצפי' רש"י הראשונים צמכתב ידו פירש שקודם שגזו חמש זאן דהיינו כדי חיוב צבע מה שגזו שלא צא לדי חיוב עד שצבעו והעביר עליו קולמוס ונראה דקמ"ל רב חסדא שלא נפרש מתני' כפירוש שמחק צקונטרס אלא פטור משום דמוזיק מתנות כהונה שקאן צשינוי: **והא** **אנן** **תנן**. שיעור תרומה עין יפה אחד מארבעים ולא צעי למימר דשמואל איירי צעין רעה דאם כן מאי קמ"ל מתניתין היא צמסכת תרומות (פרק ד מ"ג) עין רעה אחד מששים:

אלו **דברים שאין להם שיעור הפאה בו**. צירושלמי דמסכת פאה פריך אמאי לא חשיב נמי תרומה צהדייהו דחטה אחת פוטרת הכרי כדשמואל ומשני דתרומה יש לה שיעור למעלה שאין יכול לעשות כל גרנו תרומה דתתן העושה כל גרנו תרומה וכל עיסתו חלה לא עשה ולא כלום ופריך והרי פאה דאין אדם עושה כל שדהו פאה וקתיני ומשני פאה צשעת חיובא דהיינו משמתחיל לקטור אדם עושה כל שדהו פאה דהוי פאה למה שצבר קצר אצל תרומה צתר חיובא דהיינו אחר מירוח אין יכול לעשות כל גרנו תרומה בגמ' ^אוהרציון פריך אמאי לא חשיב אפר פרה ועפר סוטה ורוק יצמה ומשני דלא חשיב צמתני' אלא דצרים דאי עביד טובא הוי מנוה אצל אין מחויב לעשות אלא כל שהוא:

דאורייתא אין לה שיעור דרבנן בששים מאי קמ"ל תנינא ^אאין פוחתין לפאה מששים אע"פ שאמרו הפאה אין לה שיעור התם בארץ הכא בחו"ל כי סליק איסי בר היני אשכחיה ^בלר' יוחנן דקא מתני ליה לבריה רחלים אמר ליה אתניייה רחלות א"ל כדכתיב ורחלים מאתים ^אאמר ליה ^אלשון תורה לעצמה לשון חכמים לעצמן אמר ליה מאן ריש סדרא בבבל אמר ליה אבא אריכא אמר ליה אבא אריכא קרית ליה דכירנא כד הוה יתיבנא אחר י"ז שורן אחוריה דרב קמיה דרבי ^אוגפקי זיקוקין דנור מפומיה דרב לפומיה דרבי ומפומיה דרבי לפומיה דרב ולית אנא ידע מה הן אמרין ואת אבא אריכא קרית ליה אמר ליה איהו ראשית הגז בכמה אמר ליה ^אר' יוחנן בששים והאנן בכל שהן תנן אמר ליה ^אאם כן מה בין לי ולך כי אתא רב דימי אמר ראשית הגז רב אמר בששים ור' יוחנן משום ר' ינאי אמר בשש אמר ליה אביי לרב דימי אנחת לן חדא ואקשת לן חדא בשלמא דר' יוחנן אדר' יוחנן לא קשיא הא ידידיה הא דרביה אלא דרב אדרב קשיא דהא אמר רב מנה ופרס דרב אדרב נמי לא קשיא מאי מנה דקאמר בן ארבעים סלעים דהוה ליה בששים

וצינונית צחמשים: **פוטרת אם הכרי**. ראשית דגנן [דצרים יח] ולא יהיב ציה קרא שיעור: **דאורייתא כדשמואל**. מדאורייתא צכל שהן מיפטר: **דרבנן כדאורייתא צארבעים**. ושעורא דרבנן אצמר צתרומה שהיא מן התורה כגון תרומת^א מירוש ויהרר צשנתן צארבעים: **ושיעור דרבנן צדרבנן**. ושיעורא דאמור רבנן צתרומה ידיהו כגון פירות האילן וירק צששים ורמיא דציחוקאל אצרי עין אצמה: **והרציון**. מפרש בגמ' דחגיגה (דף י.) דכל כמה דצעי לאתחזוי צעורה צרגל מיתחזי ומייחיי קרבן עולת רציה וגם הקרבן אין שיעורא לדמים אם מרובה אם מועט מן התורה אצל חכמים אמרו הרציה מעה כסף והצגיגה שמי כסף [שם צ.]: **דאורייתא אין לה שיעור**. כלל ורבנן יהבו לן צה שיעורא צששים אצל צתרומה אף על גב דמדאורייתא נמי צכל דהו מפטר נהי דמפטר ממייתה דטצל מיהו לכחלה רמיא שיעורא דילה חמשים וששים דתנא צתוספתא^א אמר רבי יוסי מנין לתרומה שהיא אחד מחמשים שנאמר צמדין (צמדצ לז) תקח אחד אחוז מן החמשים אחוז אצמרתיי לך צצמקום אחר כהו ומנין אם תרס ועלה צידו אחד מששים שאין לרץ לתרוס שנאמר [ציחוקאל מה] ואלת התרומה אשר תרימו ששית האציפה מחומר הצטים וגו' אלמא דמתיהיב צה שיעורא הלכך לא תני לה דצצרים שאין להם שיעור: **אשכחיה רבי יוחנן**. לאיסי צר היני: **דמתני לצריה**. מתניתין חמש רחלים גחזות מנה ופרס: **אמר ליה**. איסי כדכתיב קרא קא מתני רחלים מאתים אמר ליה לשון תורה לחוד וכי': **אמר ליה**. ר' יוחנן לאיסי: **מאן ריש סידרא צצבל** ראש ישיבה: **אבא אריכא**. רב קרי אריכא שארוך צדורו היה כדאמרין צהצפתל צנדה (דף ד.ד.): **אבא אריכא קרים ליה**. ולא אצמרת רצינו צלשון צכוד ^אדכירנא. כשהיה צכאלן קודם שירד לצבל היה חצוב ממני שהיה יושב לפני רבי ואני הייתי יושב צצעה עשר שורות מאצרייו: **זיקוקין**. נושאין ונותנין צהלכה: **אל איהו**. איסי לרבי יוחנן: **ראשים הגו צנמה**. כמה יהיה לו ויתחייב צצראשית הגז אמר ליה צששים סלעים: **מה בין לי ולך**. אם איני יודע פירושה של משנתיו יותר ממך מה אני גדול ממך אני יש צידי דכל שהוא לאו דוקא אלא איידי דאמר ר' דוסא שיעורא רצה אמור רבנן לשון שיעור מועט א וגוחמא הוא ומיהו ששה סלעים צעין כי היכי דלימטי סלע לכהן דצציר מהכי ליכא למאן דאמר דתיהוי נתינה: **צששים**. חלק ששים יתן לכהן. ליטנא אצרינא ששים סלעים חייבים צצראשית הגז: **אנחס לן חדא**. אחת מדצריך יכולה להצקיים: **צשלמא דרבי יוחנן**. ^אדצמרת משמיה צששים: **אדר' יוחנן**. דאמר לעיל כמה כל שהן שש חמש לכהן ואחד לו לא קשיא: **הא ידידיה הא דרביה**. משום רבי ינאי כדקאמרין: **אלא דרב אדרב קשיא דאמר רב (כולו) מנה ופרס**. חייבות צצראשית הגז ואי ראשית הגז צששים לא מטו ליה לכהן סלע וצציר מהכי ליכא למאן דאמר: **צמנה כן ארבעים סלעים**. יש מנה גדול כך דלוקמן דהוו מנה ופרס ששים ומהן יתן סלע לכהן: ופרכין

ראשית הגז פרק אחד עשר חולין

א"ר יוחנן מפי השמועה אצרה. ר' יוסי הלכך הלכתא כותיה: **מנה ופרס**. הצמשה כולן: **שיבו מחומשות**. לכל אחת מהן צצעה סלעים וחצי דהוו לה כולהו מנה ופרס שהמנה מאה זוז עשרים וחמשה סלעים הרי ל"ז סלעים וחצי: **ששים**. סלעים: **ונותן סלע מהם לכהן**. ולקמיה פריך ליה ממתניתין:

רבי יוחנן אומר שש. סלעים הוי כל שהן ויתן מהם חמש סלעים דתתן צמתני': **ואחד לו**. ואפילו הן גחזות אלף סלעים סגי ליה נמי צחמשה סלעים לכהן: **כל שהן סתן**. ואפילו אין גחזות כולן אלא סלע אחד: **צשלמא לרב ורבי יוחנן ניחא**. דרב לא איירי צנתינת כהן כלל ואיכא למימר דהוא נמי צצירא ליה דנותן מהנן ל"ז סלעים לכהן ה' סלעים: **אלא לשמואל**. דאמר נותן סלע לכהן הא אן חמש תנן ולעולא נמי דאמר כל שהוא קשיא דמהיכל יתן לכהן ה' סלעים: **ולרב מי ניחא והאמר ראשים הגו צס'**. וכיון דאמר צצעה ושלשים סלעים וחצי חייבין צצראשית הגז אם מחמש רחלות צזאו אא מהם חלק ס' מטי לשלשים סלעים חצי סלע ולצצעה סלעים וחצי דצר מועט וא"נ מוקמינן לה דלוקמן צמנה צן מ' סלעים אצתי סלע הוא דהוי ואנן ה' סלעים לכהן תנן: **הא אצמר עלה**. כלומר ועלום ראשית הגז צששים צין רב למעט ומתניתין דקתני חמש סלעים לאו ארישא קאי אלא מיתלמא צאצפי נפשה היא: **צישראל שיש לו גזיון הרצה**. דחלק ששים צצעה יש צו כדי לחלק לכהנים הרצה ומצקש ליתנס לכהנים הרצה דאמר' ליה כל חד וחד כהן לא מצצר ליה מחמשה סלעים דהואיל ויש לו ליתן צעינן נתינה רציה לכל כהן דלוקמן והיכא דגחזות מעט נמי סגי ליה צששים. יש לשנות אצחים ואין צהס ממש: **והא סניא עין יפה אחד מארבעים**. והיכי רב ושמואל אעין רעה נקטי שיעוריהו: ומשני **דאורייתא צששים**. מדאורייתא סגי ליה צששים והיינו דקתני עין רעה אחד מששים. רב ושמואל שיעורא דאורייתא אצמו לאשמועינן. וציחוקאל (מה) רמיא ^אוששיתם האציפה מחומר הצטים וששיתם האציפה מחומר הצעורים חומר ל' סאין אציפה שלש סאין שמות שלה חצי סאה כשתוינא חצי סאה תרומה משלשים הרי אחד מששים: **דרבנן מארבעים**. ואחז רבנן ותקון דניהיב עין יפה צארבעים

דרבנן כדאורייתא צארבעים. ושעורא דרבנן אצמר צתרומה שהיא מן התורה כגון תרומת^א מירוש ויהרר צשנתן צארבעים: **ושיעור דרבנן צדרבנן**. ושיעורא דאמור רבנן צתרומה ידיהו כגון פירות האילן וירק צששים ורמיא דציחוקאל אצרי עין אצמה: **והרציון**. מפרש בגמ' דחגיגה (דף י.) דכל כמה דצעי לאתחזוי צעורה צרגל מיתחזי ומייחיי קרבן עולת רציה וגם הקרבן אין שיעורא לדמים אם מרובה אם מועט מן התורה אצל חכמים אמרו הרציה מעה כסף והצגיגה שמי כסף [שם צ.]: **דאורייתא אין לה שיעור**. כלל ורבנן יהבו לן צה שיעורא צששים אצל צתרומה אף על גב דמדאורייתא נמי צכל דהו מפטר נהי דמפטר ממייתה דטצל מיהו לכחלה רמיא שיעורא דילה חמשים וששים דתנא צתוספתא^א אמר רבי יוסי מנין לתרומה שהיא אחד מחמשים שנאמר צמדין (צמדצ לז) תקח אחד אחוז מן החמשים אחוז אצמרתיי לך צצמקום אחר כהו ומנין אם תרס ועלה צידו אחד מששים שאין לרץ לתרוס שנאמר [ציחוקאל מה] ואלת התרומה אשר תרימו ששית האציפה מחומר הצטים וגו' אלמא דמתיהיב צה שיעורא הלכך לא תני לה דצצרים שאין להם שיעור: **אשכחיה רבי יוחנן**. לאיסי צר היני: **דמתני לצריה**. מתניתין חמש רחלים גחזות מנה ופרס: **אמר ליה**. איסי כדכתיב קרא קא מתני רחלים מאתים אמר ליה לשון תורה לחוד וכי': **אמר ליה**. ר' יוחנן לאיסי: **מאן ריש סידרא צצבל** ראש ישיבה: **אבא אריכא**. רב קרי אריכא שארוך צדורו היה כדאמרין צהצפתל צנדה (דף ד.ד.): **אבא אריכא קרים ליה**. ולא אצמרת רצינו צלשון צכוד ^אדכירנא. כשהיה צכאלן קודם שירד לצבל היה חצוב ממני שהיה יושב לפני רבי ואני הייתי יושב צצעה עשר שורות מאצרייו: **זיקוקין**. נושאין ונותנין צהלכה: **אל איהו**. איסי לרבי יוחנן: **ראשים הגו צנמה**. כמה יהיה לו ויתחייב צצראשית הגז אמר ליה צששים סלעים: **מה בין לי ולך**. אם איני יודע פירושה של משנתיו יותר ממך מה אני גדול ממך אני יש צידי דכל שהוא לאו דוקא אלא איידי דאמר ר' דוסא שיעורא רצה אמור רבנן לשון שיעור מועט א וגוחמא הוא ומיהו ששה סלעים צעין כי היכי דלימטי סלע לכהן דצציר מהכי ליכא למאן דאמר דתיהוי נתינה: **צששים**. חלק ששים יתן לכהן. ליטנא אצרינא ששים סלעים חייבים צצראשית הגז: **אנחס לן חדא**. אחת מדצריך יכולה להצקיים: **צשלמא דרבי יוחנן**. ^אדצמרת משמיה צששים: **אדר' יוחנן**. דאמר לעיל כמה כל שהן שש חמש לכהן ואחד לו לא קשיא: **הא ידידיה הא דרביה**. משום רבי ינאי כדקאמרין: **אלא דרב אדרב קשיא דאמר רב (כולו) מנה ופרס**. חייבות צצראשית הגז ואי ראשית הגז צששים לא מטו ליה לכהן סלע וצציר מהכי ליכא למאן דאמר: **צמנה כן ארבעים סלעים**. יש מנה גדול כך דלוקמן דהוו מנה ופרס ששים ומהן יתן סלע לכהן: ופרכין

מסורת הש"ס

- ^[א] [מיר גג. צבורות מה. ע"ש צתוס' ד"ה מפין.]
- ^[ב] [עירובין יד: וש"נ.]
- ^[ג] תרומות פ"ד מ"ג.
- ^[ד] [שבת יז: ע"ז עג: קדושין מה:.] ^[ה] חגיגה ו: פאה פ"א מ"א, (ו) שס מ"ב, (ז) [ע"ז נח:], (ח) [שבת קמ.], (ט) [צ"ל ששית:], (י) צס"א טוסף: דגן, (כ) [תרומות פ"ה ה"ח:], (ז גי' רש"א צצמקוס דאצמרת דאצמרת ועי' רש"ל ור"מ, (ח) דיבור זה שייך לעיל צמתני' ריש פירקין, (ט) [לעיל קל:], (ס) צ"ל דהירושלמי,

תורה אור השלם

- ^[א] עזים מאתים וחתישים עשרים וחללים מאתים ואיליים עשרים:
- בראשית לב טו

גליון הש"ס

- ^[א] גמ' א"ל לשון תורה לעצמה. עי' מ"ט פ"א מ"ב דפסחים: שם וגפקי דיקוקין. מלשון הקרא מאורי זיקות (ישעיה ז):

הגהות חב"ח

- ^[א] גמ' אשכחיה ר' יוחנן כל"ל ואת ל' נמחק: ^[ב] שם אצמר ליה צששים כל"ל ומיבות ר' יוחנן נמחק: ^[ג] רש"י ד"ה אבא ור' כבוד הס"ד ואח"כ מה"ד דהירצנא דמירנא:

הגהות מהר"ב

- ^[א] רש"י ד"ה מה בין לי ולך וכו' וגוחמא הוא ומיהו ששה. מלת ששה נמחק וי"צ ששים:

א (צ"ל והתנא), **א** (מוספתא ב"מ דלגס פ"ו ה"ב והביא ה"ש פ"ו ה"ב דלגס מ"ג), **א** (לעיל קל.), **א** (תניגה יו וס"ג), **א** (הכ"מ ריש פ"י מהל' כלי המקדש תמה ששמיט המזבז'ס דבר זה), **א** (ניומא ו. יב. סט. תמיד כו.), **א** (פאה פ"ג מ"ה, ח) (לעיל קל.). קלב. ב"ק קטו., **א** (כלס פ"ז מ"א), **א** (נטועה מכלתא דזבס פרשה ה), **א** (זה הדבור שיך לתתמי דלעיל ר"מ, **א** (לעיל קלו:), **א** (דברים יח), **א** (צ"ל הלוקה זו), **א** (צ"ל גו טאלן והקנה כו' כן העמיק ה"ר), **א** (צ"ל טאלן).

תורה אור השלם

- בי בו בדר י' אלהיך מכל שבטיך לעמוד לשרת ביום ה' הוא ובניו כל ידמי: דברים יח ה
- ושמת אתו על פתיל תכלת ודקה על המצנפת אל מול פני המצנפת יקרה: שמות כח לו
- ובקצרבם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדר לקצר ולקט קצירך לא תלקט: ויקרא יט ט

גליון הש"ס

רש"י ד"ה והוא שהתחיל וכו' ואין פאת ויעים פורשת: ע"י כפר"ס בזמס חמס כרמז"ס פ"ג ה' יח מהל' מתנות עניים:

הגהות הב"ה

א רש"י ד"ה תפסת וכו' ואני משיבך או אלו:

שיטה מקובצת

א דתנן המוכר קלחי אילן. ביב ע"י פ"ג ופאה וכו"ש בהריש זיל:

ראשית הגז פרק אחד עשר חולין

ופרכין **וסני תנא מנה בן ארבעים**. והא מנה ופרס דרב הוא מנה ופרס דקאמר רבי דוסא בכל אחת מנה ופרס ופליגי רבנן עליה דאמרי כל שהן ופירש רב למילתיהו דכל שהן היינו צין כולן מנה ופרס: **חמס חדשה**. של עור שלא גמר **אע"פ שמקבלת רמונים**. שאין בסקד כמוזיא רמון: **טהורה**. שלא נגמרה מלאכתה: **ספרה**. ונגמרה מלאכתה וחל עליה שס כלי ואח"כ נקרעה כמוזיא רמון טהורה אבל מקבלת רמונים טמאה דלא פקע שס כלי מינה עד שתינקב כמוזיא רמון כשיעור כל כלי צעלי בזמס ששיעורן כרמונים **ט**: **כפקעיות של שס**. שיעור קריעת כלי לטער כשמוזיא פקעיות של שמי שזה הוא תשמישתה של חמט ואין דרך להשתמש זה פירות וסמס פקעיות של שמי גדולים עשר סלעים משקלם ארבעה למנה: **פקעיות**.

למושי"ל: **סנא**. הא דקמני מתניתין חמס סלעים מלובן לא שיהא על ישראל מוטל ללבוז אלא אשיעורא קפיד דליתבי ליה בהכרע שכשיתלבן שיהא זו חמס סלעים ונפטרות כל גזים: **אמר קרא לעמוד לשרת**. בטר ראשית הגז כתיב כי זו בטר ה' מכל שבטיך לעמוד לשרת: **מאי ניהו אבנטו**. שהוא קטן שבגדי כהונה וקיס לכו לרבנן שיכול לעשות מחמש סלעים זמר שהרי אין כולו זמר אלא ללאים הוא: **ספסא מרובה לא ספסא**. בזרייתא בזמרת כהנים⁽¹⁾ גבי זבה (ויקרא טו) ימים רבים ימים שנים רבים שלשה או אינו אלא רבים עשרה אמרת כל ששמעו מרובה ושמעו מועט תפסת מרובה לא תפסת תפסת מועט תפסת תפסת תפסת תפסת תפסת תפסת ולא פירש לך איזה מהן כי יש לתפוס הראשון שבמשמע שאס לא נתפוס אלא המרובה אני משיבך מהיכן אתה ממעטו לזה המועט והלא אף הוא צמשמע כשתאמר אינה זבה צבחות מעשרה אני אומר לך והלא אף שלשה צמשמע וכשתאמר בשלשה ואני משיבך **א** אינו אלא עשרה אתה אומר לי אף השלשה צמשמע. וגבי שירות נמי תאמר אבנט ואני משיבך ואימא מעיל אתה אומר לי והלא אף האבנט בכלל שירות ומהיכן אתה ממעטו אבל כשתאמר אין פטור אלא בכדי מעיל אני משיבך והלא אבנט ראוי לשירות וקרא שירות הוא דכתיב: **ואימא כיפה של זמר**. שהיא מועטת מאבנט ואף היא בכלל שירות כדכתיב (שמות כח) על פתיל תכלת ותכלת עמרא הוא: **כיפה**. כובע קטן פלטרניי: **ושמם אוסו**. צנין: **אמר קרא**. גבי שירות דראשית הגז:

הוא ובניו. ואין אינו בכהן הדיוט: **הניחא למ"ד אבנטו של כסן גדול**. (ויקרא טו) ובאבנט דד יתגור: לא זהו **אבנטו של כסן הדיוט**. של כל השנה דהא הוא הואי של כלאים כדכתיב (שמות לו) ואת האבנט שס משור תכלת וגו' וכי כתיב אבנט דכלאים צין בכהן גדול צין בכהן הדיוט דכל שיון אהרן ובניו באבנט של זמר כגון של שאר ימות השנה: **אלא למ"ה**. אבנטו של כסן גדול ציוס הכפורים כשר הוא בהדיוט כל

השנה דכי כתיב אבנט דכלאים גבי פרשת בגדי כהונה בכהן גדול הוא דכתיב אבל בכהן הדיוט כולו של צוך א"כ לא משכחת זמר באבנט של הדיוט ואמאי משערת ראשית הגז באבנט הא לא שוין זה אהרן ובניו שהזמר אינו ראוי לשירות הדיוט: **שס אבנטו**. אע"ג דאין זמר בשירות הדיוטות הרי ראוי לשירות כ"ג ואי

משום הוא ובניו הכי קאמר דברים הראויין לאבנט שהרי אבנט נוהגת זו ובניו: **ס מכר לו שחופס כו'**. הא אוקימנאט ענה טובה קמ"ל דאע"ג ששייר לעזמו מן הטוב יקנה מן הלוקח ממין הרעות אחד מששים ויתן לו: **גזו ומכר ראשונה**. ראשונה היה מוכר לאחר גימח מיד קודם שזירף חמש גזיון: **חייב**. בראשית הגז דגו טאלן אמר רחמנא⁽²⁾ והא איכא דבשעת גיח כל אחת היתה שלו: **צעינא דקא מלי שיעורא**. דחמש כאן שעל ידי גיח החמישית הוא מתחייב בצרבעה ראשונות וההיא שעמא לא הוו מאלן שלו: **סנ ט הלוקח אלוו של עוצד כובצים**. אפילו עד שלא נגזזה וגזזה פטור הלוקח דלאו זאנו הוא: **הא אלוו לגוו**. שמכר לו **ט** גוף טאלן זה קנה לו הגוף פה: **שגזו: חייב**. דלאנך קרינא ציה: **כל חדא וחדא בטר גיזח נפק מרשוסיה**. וקמני חייב אלמא בטר שעת גיח דכל חדא אזלינן: **כל שלשים יוס**. לאו דוקא אלא שיהו כל הגופים קנויין לו עד משלוס כל הגזים: **בטר מוכר אזלינן**. למימז אכולהו: **קלחי אילן**. אילנות עצמן לקח עם פירותיהן. להכי נקט לשון קלחי שאין שדה זו שדה אילן אלא שדה לבן וגדלה זה שנים או שלשה אילנות ומככן: **נוסן**. לוקח פאה מכל אילן ואילן כדכתיב (דברים כד) לא תפאר אחריך ואין אחד מהס פוטר את חבריו הואיל ואין השדה שלו שאס היתה שדה שלו היה נוסן מאחד על כולן: **אימתי צומן שלא שייך צעל השדה**. שוס אילן צשדה לעזמו: **אכל שייך**. אחד לעזמו רמיא כולה חיובו עליה ונותן פאה בקרקע בזרעים לעניים ופוטר את כל האילנות. אלמא היכא דאיכא שיורא כולה חיובה רמיא עליה דאי לאו עליה רמיא היכי פטור פסאה ידידיה אילנות של אחריס: **והוא סהפסחיל צעל הציס לקצור**. הזרעים קודם מכירת האילנות דמההיא שעמא מיחייב צפאה ופאה ידידיה דההיא שעמא חויא למפטור כולה שדה ומיהו כי לא שייך מידי אסתלק מדין פירות אילנות³ ואין פאת זרעים פוטרתן וכי שייך דאכתי שייך בפירות אילנות לא נפק מחיובה קמא והוה ליה כדמעיקרא:

ובקצרכס. משמע מתחלת קצירה: **לא מיחייב צבוליה עדריה**. דלא כתיב בגזוזס אלא גז⁴ זאנכס לאחר שנקרא גז זאן: **אלא אמר רבא**. טעמא דמתני' משום דאין אדם רשאי להפקיע ממנו מיד מזהו ולמכור גזיו כדי שיהא גז של אחד זאןן של אחר לפוטרן דלא קרינא ציה גז טאלן אלא כי קא מוצין לא קמוצין מתנות דכהן הילכך פריש מוכר ללוקח חוץ ממתנותיו של כסן ודאי הכל מכר לו ושייר אללו את מתן הכסן ואמר לוקח למוכר מתנה דכהן גבך היא וכי

קלח.

עין משפט ונר מצוה

א (מיי"פ מהל' כלי המקדש ה' ב):

ב (מיי"פ מהל' בזרים ה' טו טוש"ע י"ד כו' שלג סעיף יב):

בב ג ד מיי"פ מה' מתנות עניים יח:

לעיי רש"י

למושי"ל (לימודיושי"ל). פקעת (של חוט). פלטרניי (פלטרניין). כובע קָבֵד.

מוסף רש"י

תפשת מרובה לא תפשת. כל מקום שמאלא שני דריס, אחד מופש מרובה ואחד מופש מועט, טוב לך לתפוש את המועט, שאפילו היה לך לתפוש את המרובה ותפוסת את המועט תפסיתך תפוסה, שס בכלל המרובה המועט, אבל אם תתפוש המרובה והיה לך לתפוש המועט תפוסת שפשת שלא כדת (תניגה יו). דיש להקשות תפוש את המועט (שורין ד:). תפשת מועט תפשת. דאי מקשה לך תפוס את המרובה אינו חולק על דבריו אלא מוסיף, דככלל מרובה איכא מועט (שס). אבנטו של כהן גדול לא דהו אבנטו של כהן הדיוט. שאין האבנטים שוין. שאמר דמעשה האבנט של כ"ג ואת האבנט שס משור תכלת וארנגמן, נדעט שהוא של כלאים, דשס תימא ותכלת עמרא, ואבנט הבנים לא פירש הכתוב ממה היו (ויומא ו. ובעיני שס יב). שהדיוט של צין (שס) או: אבנטו של כ"ג ציוס הכפורים שהוא של צוף,לא זהו אבנטו של כסן הדיוט, דשל הדיוט כל השנה של כלאים (שס סס). זהו אבנטו של כהן הדיוט. כלומר שנים של כלאים (שס א). שאין חילוק באבנטיהס (שס יב). או: אבנטו של כ"ג ציוס הכפורים שהוא של צוף זהו אבנטו של הדיוט כל ימות השנה ואין כלאים בגדלי כסן הדיוט (שס סס). אמר לו. לטבח, מוכר לי כו' והיו בהן מתנות. הקיפה, נותנן לכהן. נותנן לוקח זה לכהן (לעיר קרא). נטמן הלוקח קיפה לכהן דמסתמא מתנות לא זצין ליה (ב"ק קטו.). ואין מנכה לו מן הדמים. אף המוכר מנכה לו ללוקח מן הדמים, שהרי היה יודע הלוקח שהמתנות שס זה לא מכר לו הקיפה (לעיר קרא). לקח ממונו במשקל. הלטורא כך וכן וסקל לו הקיפה (שס). נותנן לכהן. נטמן לו לוקח לכהן, שהרי הגזל אללו וצריך להשיב (שס). ומנכה לו מן הדמים. הטבח ינכה לו מן הדמים על כרחו, שמכר לו דבר שאיט שלו (שס).

הדרן ערך ראשית הגז

עין משפט ונר מצוה

א א מיי פייג מהלכות שמיטה ה' כ סמג עשן סה:
ב ב מיי שם הלכה ח וסמג שם טוש"ע י"ד
ג ג מיי שם טוש"ע ב:
ד ד ה מיי שם ה' י
ה ה מיי פייג מהלכות שמיטה ה' כה:

שיטה מקובצת
[א] חד אמר כל היכא דתנן בארץ ובחול. ג"ב ע"י תוס' בכורות דף נג ע"א:

קלח:

אַלמא מתנות דבהן לא מוזבני אינשי. פירוש לא מוזני כמו לא זבני דכי היכי דכשלקח ממנו במשקל מנכה לו משום דכשלאמר ליה מכור לי ליטרא בשר לא רצה לקנות מתנות ה"ג מתני' שייר אלל מוכר הוי כלוקח הימנו במשקל ולא זבין מתנה דכהן אבל בשלל שייר כלום לא שיץ לומר לא זבין שהרי קנה הכל ומיהו הא דקאמר דא"ל מוכר מתנה דכהן לא זבני לך לא א"ש:

הדרן עלך ראשית הגז

שילוח הקן. לבד מראשית הגז. וה"ה לבד ממתנות וחדא מניייהו נקט:
כל היכא דתנן בחולין ובמוקדשין לצורך בו'. תימה כיון (א) דאין חילוק בין חולין ומוקדשים אלל בגדי הנשה וזאמותו ואת בנו א"כ הכי נמי הוה מלי למימר איפכא שלא לצורך לבד מאותו ואת בנו וי"ל דכיון דחדוש הוא בזאתו שהוא שלא לצורך כדמפרש ואזיל ולאו מי אוקימנא כו' ניהא טפי לומר לבד מאותו דבר שהייתי סבור שהוא לצורך והוא שלא לצורך:
מאי מעמא אוקימנא לאו משום דקשיא לן בו'. דהא דאשמעינן דולדות קדשים במעי אמן או בזוייתן הן קדושין הוה מלי לאשמעינן בעלמא בלא גיד הנשה אלל איידי דתנא לצורך תנא נמי שלא לצורך ומ"מ מוקמינן לה בזולדות קדשים כיון דמצינן לפירושי דאשמעינן חדוש קלת:
יצא זה שאין אתה מצווה לשלחו אלא להביאו ליד גובר. (פ"ה דטעמא משום דלא אמרה תורה שלא לתקלה וקשה חדא דלישגא לא משמע הכי ועוד דמסיק ומוקי לה בלא נגמר דינו וא"כ אין צו תקלה ונראה דפשטיה דקרא דריש דמשמע בדמידי שיכול לשלחו משמעני אבל הקדש מזה להביאו ליד גובר ופירש בקונטרס מתקח לך לא מלי לאתויי דהא (א) ביאי תורים לא מועלים ולא נהנים ואע"ג דבקדשי דדק הבית מועלים מתניתין איירי בקדשי מוצח לכ"ע ולא פליגי בסמוך אלל בקדשי דדק הבית ולהכי לא מלי ממעט מתקח לך ומיהו לשון להביאו ליד גובר אין מיישב כל כך דגובר לא שיץ אלל בקדשי דדק הבית:
כיון

ראשית הגז פרק אחד עשר חולין

וכי לא שייר חייב הלוקח ולא משום דחייב המזהה עליה דלאו לאנך הוא אלל משום דזה לא מכר לו חלקו של כהן:
ונוסנו. לוקח לכהן ואין הטבח מנכה לו כלום לפי שלא מכר לו את המתנות מסתמא:
לקח הימנו במשקל. דהשתא ודאי זבין ליה:
מנכה לו מן הדמים. משנשחטה זכו הכהנים במתנותיהן והדין על הטבח. וגבי ראשית הגז ודאי אס פירש לו הכל אני מוכר לך אין כאן לכהן כלום על זה הואיל ועד שלא נגזזה נמכרה לא חל עליה חובת ראשית הגז דלא קרינא ביה גז לאנך וטעמא דמתני' משום דלא זבניה ולטעמיה דרב חסדא אפילו פריש ליה יהיב ליה ולאו מילתא היא(א):

הדרן עלך ראשית הגז

שילוח הקן. **אלל לא נמוקדשין**. בגמ' [קלט]. מפרש היכי דמי מוקדשין: **ואינו נוהג אלל בשאינו מוומן**. דכתיב (דברים כב) כי יקרא: **שקנו כפרדם**. שמרדו וילאו מן הבית ואין חוזרות לבית ונעשו מדבריות ופרדם לאו מוומן הוא שיכולים הם לברוח אלל אס בצית קנו פטור: **קנו כחור הבית**. שלא שמרדו: **וכן יוני הרדפיאום**. שדרכם ליגדל עם בני אדם פטור: **עוף טמא פטור**. כדמפרש בגמרא(א) לפור"ט טהורה ולא טמאה: **עוף טמא רובץ על ביני עוף טהור**. אע"ג דמינא דאפירות צר שילוח הוא: **פטור**. דקן לפור"ט צעין שהתא האס המקננת לפור טהורה. ועוף טהור הרובץ על ביני עוף טמא נמי אע"ג דקן לפור הבנים תקח לך(א) ולא לכלבץ ובגמרא [קמ:] פריך מכלל דעוף טהור הרובץ על ביני מין אחר כמותו טהור חייב: **קורא**. עוף (א) טמא הוא ודרכו לרבוץ על ביני אחרים: **וצר פטור מלשלת**. כדיליף טעמא בגמ' [שס]: **גבו רבי אבין ורבי מיישא**. מפרשי הן מתינתין דכסוי הדס(א) ואותו ואת בנו(א) וגיד הנשה(א) והזרוע והלחיים(א) וראשית הגז(א) ושלות הקן דתנן בכולהו צאריך ובחול' צפני הבית ושלא צפני הבית בחולין ובמוקדשין מר פריש חדא ומר פריש חדא ולא פליגי ותריייהו קא מפרשי לאידך ואריכינ אנו לומר דבר צסס אומרו: **כל היכא דתנן צאריך ובחול'**. בזהך פרקין: **שלא לצורך**. הוא דלאו חובת קרקע ניניהו אלל חובת הגוף וניהגת בכל מושבות כדיליף צפ"ק דקדושין (דף לו:): **לבד מראשים הגז לאפוקי מדרכי אלעאי**. דמקיש לה לתרומה [קלג:]. וה"ה נמי במתנות נשנית לצורך דהא רבי אלעאי יליף מתנות:

מראשית הגז [שס] והא דנקט ראשית הגז משום דעלה א"ר אלעאי צהדיא כדאמר לעיל [שס] רבי אלעאי אומר ראשית הגז אינה טהגת אלל צאריך: **וכלי(א) היכא דסני בחולין ובמוקדשין**. דהיינו גיד הנשה ואותו ואת בנו: **לצורך**. דאותו ואת בני אי לאו דאשמעינן ליה הוה אמינא דאינו טוהג אלל במוקדשין דהא בקדשים כתיב(א) הילכך אשמעינן דנוהג הוא בחולין כדאמר התם ושור(א) הפסוק הענין וכ"ש הני דתנן אבל לא במוקדשין לצורך הוא דאשמעינן חילוק: **צר מגיד הנשה**. דשלא לצורך תנייה דנוהג הוא דפשיטא לן דמשום דאקדשיה לא לפקע איסור גיד הנשה מיניה: **ולאו מי אוקימנא ליה**. צפרק גיד הנשה (לעיל דף פט:): **בולדות קדשים**. דאתא לאשמעינן דחייב משום גיד ומוקדשין דכיון דאיסור מוקדשין קדים כדמפרש התם שזירת הולד קודמת לגידין אינטריך לאשמעינן דאתי איסור גיד וחייל עלייהו: **ומשני מ"ע**. דוחקת לאוקמה בזהכי משום דהיה קשיא לך למאי הלכתא תניניהו והשתא אתו רבי אבין ורבי מיישא להניך(א) למימר לא מדחק לאוקמה בזהכי דמעיקרא כי מקשח התם פשיטא לאו קושיא היא דהא איכא טובא דמתני שלא לצורך ואידי דתניניהו כל חדא וחדא בחדא לצורך תנא נמי צהן צאריך שלא לצורך וה"ה למוקדשין איידי דתנייה בכולהו לצורך תנייה נמי צהן שלא לצורך וכן צפני הבית משום אותו ואת בנו תנייה בכולהו וכן חול' משום ראשית הגז:
(א) שהרג את הנפש. ואח"כ מרד ונמנא בקן: **פטור מלשלת**. הואיל וצר קטלא הוא והכי דרשת ליה דקא בעי לשלל למקום הנלה והפקר והאי לאו צר הכי הוא והכי דריש קרא שלא תשלח את הראוי לשלחו ואת שאין ראוי לשלחו אל תשלחנו:

צר

מסורת הש"ס

א (א) עני' תוס' לקמן קלט: ד"ה שכויו הדס(א)
ב (ב) [לקמן קלט: (א) (א) (לעיל קלג: (ד) (לעיל פט: (א)
ג (ג) צ"ל מאי טעמא רש"ל, (א) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ד (ד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ה (ה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ו (ו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ז (ז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ח (ח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ט (ט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
י (י) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יא (יא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יב (יב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יג (יג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יד (יד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
טו (טו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
טז (טז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יז (יז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יח (יח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יט (יט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כ (כ) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כא (כא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כב (כב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כג (כג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כד (כד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כה (כה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כו (כו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כז (כז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כח (כח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כט (כט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ל (ל) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מ (מ) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מא (מא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מב (מב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מג (מג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מד (מד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מה (מה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מז (מז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מח (מח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מט (מט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נ (נ) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נא (נא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נב (נב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נג (נג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נד (נד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נה (נה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נו (נו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נז (נז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נח (נח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נט (נט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ס (ס) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סא (סא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סב (סב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סג (סג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סד (סד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סה (סה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סז (סז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סח (סח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סט (סט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ת (ת) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תא (תא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תב (תב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תג (תג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תד (תד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תה (תה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תו (תו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תז (תז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תח (תח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תט (תט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
י (י) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יא (יא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יב (יב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יג (יג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יד (יד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
טו (טו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
טז (טז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יז (יז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יח (יח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יט (יט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כ (כ) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כא (כא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כב (כב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כג (כג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כד (כד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כה (כה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כו (כו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כז (כז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כח (כח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כט (כט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ל (ל) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מ (מ) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מא (מא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מב (מב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מג (מג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מד (מד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מה (מה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מז (מז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מח (מח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מט (מט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נ (נ) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נא (נא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נב (נב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נג (נג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נד (נד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נה (נה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נו (נו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נז (נז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נח (נח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נט (נט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ס (ס) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סא (סא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סב (סב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סג (סג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סד (סד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סה (סה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סז (סז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סח (סח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סט (סט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ת (ת) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תא (תא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תב (תב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תג (תג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תד (תד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תה (תה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תו (תו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תז (תז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תח (תח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תט (תט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
י (י) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יא (יא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יב (יב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יג (יג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יד (יד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
טו (טו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
טז (טז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יז (יז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יח (יח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יט (יט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כ (כ) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כא (כא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כב (כב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כג (כג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כד (כד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כה (כה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כו (כו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כז (כז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כח (כח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כט (כט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ל (ל) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מ (מ) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מא (מא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מב (מב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מג (מג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מד (מד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מה (מה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מז (מז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מח (מח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מט (מט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נ (נ) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נא (נא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נב (נב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נג (נג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נד (נד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נה (נה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נו (נו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נז (נז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נח (נח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נט (נט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ס (ס) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סא (סא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סב (סב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סג (סג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סד (סד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סה (סה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סז (סז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סח (סח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סט (סט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ת (ת) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תא (תא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תב (תב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תג (תג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תד (תד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תה (תה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תו (תו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תז (תז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תח (תח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תט (תט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
י (י) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יא (יא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יב (יב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יג (יג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יד (יד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
טו (טו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
טז (טז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יז (יז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יח (יח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יט (יט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כ (כ) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כא (כא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כב (כב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כג (כג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כד (כד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כה (כה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כו (כו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כז (כז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כח (כח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כט (כט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ל (ל) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מ (מ) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מא (מא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מב (מב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מג (מג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מד (מד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מה (מה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מז (מז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מח (מח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מט (מט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נ (נ) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נא (נא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נב (נב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נג (נג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נד (נד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נה (נה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נו (נו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נז (נז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נח (נח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
נט (נט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ס (ס) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סא (סא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סב (סב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סג (סג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סד (סד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סה (סה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סז (סז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סח (סח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
סט (סט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ת (ת) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תא (תא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תב (תב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תג (תג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תד (תד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תה (תה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תו (תו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תז (תז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תח (תח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
תט (תט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
י (י) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יא (יא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יב (יב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יג (יג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יד (יד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
טו (טו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
טז (טז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יז (יז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יח (יח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
יט (יט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כ (כ) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כא (כא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כב (כב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כג (כג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כד (כד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כה (כה) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כו (כו) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כז (כז) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כח (כח) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
כט (כט) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
ל (ל) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מ (מ) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מא (מא) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מב (מב) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מג (מג) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (א)
מד (מד) [לקמן קמ: (א) (א) (לעיל פט: (

